

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Pietkiewicz

Protokolant Katarzyna Ossowska

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich K. W. (1) i M. W. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. L. (1)

przeciwko J. W. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone od pozwanego J. W. (1) na rzecz małoletnich powodów: M. W. do wysokości po 350,00 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, zaś na rzecz K. W. (1) do wysokości po 300 (trzysta) złotych miesięcznie - łącznie w kwocie po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, począwszy od dnia 15 września 2014 roku, z tym że tak podwyższone alimenty pozwany będzie płacił do rąk matki małoletnich powodów – A. L. (1), w terminie do dnia 15 – ego każdego następującego po sobie miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletnich powodów w pkt III wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 16 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 2047/13;

II. dalej idące powództwa oddala;

III. zasądza od pozwanego J. W. (1) na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów kwotę 600 złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje pozwanemu J. W. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Kłodzku) opłatę w kwocie 150 złotych oraz 6 złotych tytułem opłaty kancelaryjnej;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

I. U Z A S A D N I E N I E

A. L. (1) działająca w imieniu małoletnich powodów M. W. oraz K. W. (1) domagała się w pozwie od pozwanego J. W. (1) podwyższenia alimentów zasądzonych na rzecz dzieci wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 16 grudnia 2013 roku w sprawie sygn. akt I C 2047/13, z kwoty po 200 zł miesięcznie na każde z nich – do wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. W. oraz do wysokości po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej K. W. (1).

W uzasadnieniu pozwu podała, że alimenty w dotychczasowej wysokości nie rekompensują kosztów utrzymania dzieci w takim stopniu, jaki powinien obciążać pozwanego. Małoletni M. W. ma bowiem obecnie 11 lat, uczęszcza do V klasy, jest w okresie zwiększonego wzrostu, w związku z czym wymaga częstej wymiany odzieży oraz obuwia. Ponadto choruje na niedoczynność tarczycy i jest pod opieką lekarza endokrynologa w B.. Małoletnia K. ma aktualnie 4 lata, chodzi do przedszkola, którego koszt wynosi 154,00 złotych miesięcznie. Stwierdziła również, że po rozwodzie musiała zamieszkać razem z dziećmi w wynajętym lokalu, gdyż pozwany nie chciał wyprowadzić się z ich mieszkania.

Za najem lokalu matka małoletnich powodów płaci 650,00 złotych miesięcznie; ponosi również opłaty za media. A. L. (1) podała też, że pracuje w (...) Szpitalu (...) w L. na stanowisku fizjoterapeuty, za średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1660,00 złotych netto. Stwierdziła także, iż jej stałe wydatki oraz małoletnich powodów wynoszą 1360 złotych miesięcznie. Zdaniem przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów ponosi ona osobiste starania w utrzymanie i wychowanie dzieci, dlatego też pozwany winien w większym stopniu partycypować w kosztach utrzymania małoletnich: K. W. (1) oraz M. W..

Pozwany J. W. (1) na rozprawie w dniu 10 października 2014 roku wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, iż od czasu sprawy rozwodowej sytuacja dzieci nie zmieniła się, a zarobki pozwanego pozostały na takim samym poziomie (vide: k. 17 akt sprawy). Swoje stanowisko podtrzymał w piśmie procesowym z dnia 22 października 2014 roku, w którym stwierdził, że oprócz alimentów łoży on na utrzymanie małoletnich dzieci oraz bierze czynny udział w ich wychowaniu oraz opiece. Kupuje dzieciom odzież, jedzenie, witaminy, lekarstwa oraz słodycze. Zawozi i przywozi syna do szkoły oraz na treningi sportowe w Akademii (...); zaprowadza też i odprowadza córkę do przedszkola. Zawozi dzieci do lekarza i wtedy płaci za wizyty. J. W. (1) stwierdził też, że jego zarobki jako kierownika sklepu wynoszą 1320,43 złotych netto miesięcznie, przy czym spłaca on kredyty hipoteczne zaciągnięte w czasie trwania małżeństwa na zakup mieszkania i jego remont. Miesięczna rata kredytu z tego tytułu wynosi 500 złotych. Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów - za zgodą pozwanego – zabrała z ich wspólnego mieszkania ruchomości, tj. telewizor, pralkę, laptop, łóżko piętrowe, żelazko, zestaw mebli, garnki, talerze (vide: k. 20 – 22 akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy I Wydział Cywilny z dnia 16 grudnia 2013 roku (sygn. akt I C 2047/13) zasądzono od pozwanego J. W. (1) na rzecz małoletnich M. W. oraz K. W. (1) alimenty w wysokości po 200 złotych miesięcznie na każde z dzieci.

W tym czasie przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów pracowała w 23 (...) Szpitalu (...) w L. na stanowisku fizjoterapeuty za wynagrodzeniem w wysokości 1600,00 złotych netto miesięcznie.

Małoletnia K. W. (1), urodzona (...) w K., miała wówczas ukończone 3 lata i uczęszczała do przedszkola.

Małoletni M. W., urodzony (...) w K., miał wtedy skończone 10 lat i był uczniem szkoły podstawowej.

Pozwany J. W. (1) zatrudniony był wówczas w (...) s.c. B. W. i A. L. w K. na stanowisku kierownika sklepu, za wynagrodzeniem wynoszącym średnio 1300,00 złotych netto miesięcznie.

/ dowód: zeznania A. L. (1) (ówczesnie W.) 00:07:36 – 00:11:14 – k. 20 akt sprawy SO w Świdnicy sygn. akt I C 2047/13, zeznania J. W. (1) 00:11:14 – 00:14:42 – k. 20 akt sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie sygn. akt I C 2047/13 – w aktach sprawy /.

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów nadal pracuje w 23 (...) ZOZ w L., w oparciu o umowę o pracę zawartą na czas określony do dnia 31 grudnia 2016 roku, na stanowisku fizjoterapeuty.

W okresie od marca 2014 roku do sierpnia 2014 roku średnie miesięczne wynagrodzenie za pracę A. L. (1) wynosiło 1846,83 złotych netto.

Od października 2014 roku do grudnia 2014 roku średnia miesięczna płaca matki małoletnich powodów w 23 WSzUR SP ZOZ w L. zamykała się kwotą 1712,77 złotych netto.

Matka małoletnich powodów dojeżdża do pracy samochodem, który użycza jej I. L.. Koszty dojazdu A. L. (1) do pracy wynoszą 300 – 350 złotych miesięcznie.

/ dowód: zaświadczenie o dochodach A. L. z 23 WSzUR SP ZOZ w L. z dnia 11.09.2014 roku – k. 6 – 7 akt i z dnia 5.01.2015r. – k. 67, zeznania A. L. – 01:08:35 – 01:35:32 – k. 107 , zeznania świadka I. L. 00:19:04 – k. 80 /.

We wrześniu 2014 roku matka małoletnich powodów wyprowadziła się wraz z dziećmi z dotychczasowego miejsca zamieszkania do wynajętego przez nią dwupokojowego lokalu, położonego w K. przy ulicy (...). Matka małoletnich powodów zabrała ze sobą z mieszkania, za zgodą pozwanego: telewizor, pralkę, laptop, łóżko piętrowe, zestaw mebli, żelazko, 3/4 sztućców, garnków, talerzy. Za wynajmowany lokal A. L. (1) zobowiązana była uiszczać czynsz w wysokości 650 złotych miesięcznie. We wrześniu 2014 roku opłata przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów za zużytą w mieszkaniu wodę wyniosła 64 złotych. W październiku 2014 roku A. L. (1) poniosła opłatę za gaz w wysokości 121,86 złotych, a w listopadzie 2014 roku w kwocie 153 złotych. W grudniu 2014 roku matka małoletnich powodów zapłaciła za gaz, energię elektryczną oraz wodę zużytą w wynajmowanym przez nią mieszkaniu kwotę 473 złotych, a za czynsz za grudzień 2014 roku kwotę 650 złotych.

W lutym 2015 roku A. L. (1) przeprowadziła się razem z małoletnimi: M. i K. do nowego mieszkania położonego w K. przy ul. (...). Mieszkanie to składa się z trzech pokoi, kuchni, łazienki. Opłata za najem w/w lokalu wynosi 700 złotych miesięcznie, a czynsz zamyka się kwotą 360 złotych miesięcznie. Matka małoletnich powodów ponosi również odrębnie opłaty za wodę, gaz, energię elektryczną zużywane w powyższym lokalu. Za wyżywienie dla siebie i dzieci A. L. (1) płaci 100 złotych co dwa dni.

/dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 21.07.2014r. – k. 9 akt sprawy, umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 1.02.2015 roku – k. 102 - 103, oświadczenie z dnia 30.08.2014r. – k. 32, potwierdzenie przelewu z dnia 25.11.2014r. z (...).P. S.A. kwoty 803 złotych – k. 71, potwierdzenie przelewu z dnia 19.10.2014r. z (...).P. S.A. kwoty 771,86 złotych – k. 70, potwierdzenie przelewu z dnia 22.09.2014r. z (...).P. S.A. kwoty 714,00 złotych – k. 69, potwierdzenie przelewu z dnia 16.12.2014r. z (...).P. S.A. kwoty 473,00 złotych – k. 73, potwierdzenie przelewu z dnia 30.12.2014r. z (...).P. S.A. kwoty 650,00 złotych – k. 72, zeznania A. L. (1) na rozprawie w dniu 13.02.2015r. – 01:08:35 -01:35:32 – k. 107 /.

W roku szkolnym 2014/2015 małoletni M. W. uczęszcza do klasy V szkoły podstawowej; jest w okresie intensywnego wzrostu.

Małoletni M. nadal leczy się endokrynologicznie z powodu niedoczynności tarczycy. Chłopiec systematycznie bierze leki, okresowo jest konsultowany u lekarza endokrynologa w B.. Wizyta M. W. u endokrynologa kosztuje 100 złotych.

Małoletnia K. nadal uczęszcza do przedszkola w Zespole (...) w K.. Za przedszkole K. wraz z wyżywieniem we wrześniu 2014 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zapłaciła łącznie 154 złotych.

Opłatę za pobyt i wyżywienie małoletniej powódki w przedszkolu w lipcu 2014 roku w wysokości 161 złotych uiszczył pozwany J. W. (1).

/dowód: zeznania A. L. – 01:08:35 -01:35:32 – k. 107, zaświadczenie lekarskie dotyczące małoletniego M. W. – k. 76, zaświadczenie z Zespołu (...) w K. z dnia 8.09.2014r. – k. 5, rachunek sprzedaży z dnia 21.07.2014r – k. 26 /.

W opiece, wychowaniu i utrzymaniu małoletnich powodów pomagają A. L. (1) dziadkowie dzieci. I. L. pomaga córce finansowo; matka małoletnich powodów dysponowała kartą kredytową swojej matki i korzysta z jej samochodu w związku z dojazdami do pracy do L..

Od września 2014 roku dziadek małoletniego powoda – J. L. (1) – wozi wnuka do szkoły prawie codziennie. Wówczas kiedy M. W. jest u ojca – tj. raz lub dwa razy w tygodniu – to pozwany odprowadza syna do szkoły. Rodzice pozwanego również pomagają w utrzymaniu małoletnich powodów, goszczą wnuki u siebie w weekendy. W styczniu 2015 roku małoletni powód spędził u C. i K. W. (2) kilka dni.

/dowód: zeznania świadków: I. L. 00:09:31 – 00:24:13 – k. 77 – 78, k. 80 zeznania J. L. (1) 00:24:13 – 00:34:22 - k. 78, k.80, zeznania świadka K. W. (2) 00:53:26 – k. 78 odwrót, k. 80, zeznania świadka A. B. – 00:21:50 – 00:32:00 – k. 104 odwrót i k. 107 /.

Dnia 20 sierpnia 2014 roku pozwany wydał na plecak do szkoły oraz przybory szkolne dla małoletniego powoda łącznie kwotę 147,80 złotych. W dniu 22 sierpnia 2014 roku J. W. (1) zapłacił za artykuły szkolne dla małoletniego powoda kwotę 56,89 złotych, a dnia 28 sierpnia 2014 roku kupił podręczniki dla syna, za kwotę 124,30 złotych.

Małoletni M. W. trenuje piłkę nożną w Akademii (...) „ (...)”. Pozwany J. W. (1) opłaca składki za syna, w związku z członkostwem małoletniego M. W. w w/w Akademii. We wrześniu 2014 roku pozwany zapłacił 120 złotych tytułem składek członkowskich za dwa miesiące. W dniu 14 października 2014 roku pozwany wpłacił na konto Akademii (...) „ (...)” składkę w wysokości 60 złotych. W styczniu i lutym 2015 roku pozwany zapłacił na konto Akademii (...) „ (...)” składki członkowskie za syna w wysokości po 60 złotych miesięcznie.

/ dowód: zeznania pozwanego J. W. (1) – 01:37:47 -02:08:49 – k. 107, faktura VAT nr (...) PPHU (...) w K. z dnia 28.08.2014r. – k. 23, faktura (...) Sp. z o.o. w K. z dnia 22.08.2014r. – k. 24, polecenie przelewu z dnia 10.09.2014 r. kwoty 120 złotych – k. 31, polecenie przelewu z dnia 14.10.2014r. kwoty 60 złotych – k. 38, potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej z 30.01.2015r. i z dnia 12.02.2015r. – k. 89 – 90, faktura nr (...) z dnia 20.08.2014r. z (...) w K. – k. 37/.

J. W. (1) sfinansował małoletniemu powodowi pobyt na obozie piłkarskim w Ł.. Obóz syna pozwany opłacił z uzyskanej na niego ulgi podatkowej w wysokości 1112,04 złotych; pozostałą kwotę dołożyła matka małoletniego powoda. A. L. (1) w rozliczeniu z fiskusem za 2013 rok wykazała ulgę podatkową tylko na córkę K..

/dowód: faktura VAT (...) K. z dnia 8.10.2014r. – k. 28, druk PIT/O za 2013r. – k. 98-100, formularz PIT – 37 A. L. (1) za 2013 rok – k. 94 – 97, zeznania pozwanego J. W. – 01:37:47 -02:08:49 – k. 107, zeznania A. L. – 01:08:35 -01:35:32 – k. 107/.

Pozwany kupuje małoletniemu M. W. odzież sportową i obuwie sportowe. W dniu 16 stycznia 2015 roku J. W. (1) kupił małoletniemu powodowi obuwie sportowe za kwotę 109,99 złotych.

/dowód: zeznania pozwanego J. W. – 01:37:47 -02:08:49 – k. 107, faktura VAT nr (...) T. z dnia 16.01.2015r. – k. 87, zeznania świadka I. L. – 00:11:41 – k. 77 odwrót, k. 80, zeznania św. C. W. – 00:46:14 - k. 78 odwrót /.

Pozwany J. W. (1) utrzymuje kontakt z dziećmi; spędza z nimi wolny czas, zabiera do kina, na salę zabaw, kupuje soki i słodycze, jeździ z synem na turnieje piłki nożnej, opłaca zajęcia M. W. w klubie sportowym, kupuje synowi odzież i obuwie sportowe.

/dowód: zeznania świadka R. M. – 00:03:34 – 00:14:57 - k. 104 , zeznania świadka A. B. – 00:15:06 – 00:32:00 - k. 104 /.

Pozwany J. W. (1) pracuje nadal w (...) s.c. B. W. (2) i A. L. (4) w K. na stanowisku kierownika sklepu, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nie określony, za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1320,43 złotych netto.

Sklep, w którym pracuje pozwany jest czynny od poniedziałku do piątku w godzinach od 9:00 do godziny 18:00, a w soboty od godziny 10:00 do godziny 14:00.

/dowód: zeznania pozwanego J. W. – 01:37:47 -02:08:49 – k. 107, zaświadczenie z dnia 8.10.2014r. o zatrudnieniu i zarobkach pozwanego - k. 33, formularz PIT – 11 pozwanego za 2014 rok wraz z zestawieniem wysokości wynagrodzeń za 2014 rok – k. 91 – 93, zeznania świadka C. W. 00:46:51 – k. 78 odwrót, k. 80 /.

J. W. (1) mieszka nadal w lokalu położonym w K. przy ul. (...). Opłata eksploatacyjna za w/w mieszkanie wynosi 152 złotych miesięcznie, a za fundusz remontowy 88 złotych miesięcznie.

Za energię elektryczną pozwany zapłacił w kwietniu 2014 roku 164,86 złotych, a za czas od maja 2014 roku do września 2014 roku kwoty po 103,51 złotych miesięcznie. Dnia 21 października 2014 roku J. W. (1) uiścił za paliwo gazowe kwotę 362,06 złotych.

Od września 2014 roku pozwany spłaca samodzielnie kredyty zaciągnięte w czasie trwania małżeństwa na zakup i remont mieszkania. Miesięczne raty kredytowe spłacane przez pozwanego wynoszą 486,23 złotych.

/dowód: zeznania pozwanego J. W. – 01:37:47 -02:08:49 – k. 107, polecenia przelewów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w K. – k. 40 – 41, potwierdzenia wpłat należności na rzecz (...) Sp. z o.o. w K. – k. 42, wydruk potwierdzenia wykonanej operacji kasjerskiej z 21.10.2014r. – k. 43, szczegóły rachunku kredytowego – k. 35 - 36 /.

Pozwany J. W. (1) ma wykształcenie średnie ekonomiczne; jest technikiem ekonomistą, nie pracował w wyuczonym zawodzie.

/dowód: zeznania pozwanego J. W. (1) – 01:50:10 – k. 107/.

W okresie od 1 września 2014 roku do 19 marca 2015 roku Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponował ofertami pracy na stanowiskach sprzedawcy oraz fizjoterapeuty. W powyższym czasie do PUP w K. nie wpłynęły oferty pracy dla osób z wykształceniem technika ekonomisty.

Dnia 20 lutego 2015 roku do PUP w K. wpłynęła oferta pracy z PHU (...) s.c. D. F., P. F. w K. na stanowisku sprzedawcy w branży przemysłowej, z miejscem świadczenia pracy w K., za wynagrodzeniem w wysokości od 2000 złotych miesięcznie do wysokości 6000 złotych miesięcznie brutto.

Wynagrodzenia dla fizjoterapeutów oferowane przez pracodawców bezrobotnym w okresie od 1 września 2014 roku do 19 marca 2015 roku zamykały się kwotami od 1680 złotych brutto we wrześniu 2014 roku do 2200 złotych brutto w styczniu 2015 roku.

/dowód: pismo PUP w K. z dnia 19 marca 2015 roku wraz z załącznikami – k. 110 – 115 /.

Sąd zważył :

W rozpatrywanej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy I Wydział Cywilny z dnia 16 grudnia 2013 roku w sprawie sygn. akt IC 2047/13, zasądzono od pozwanego J. W. (1) na rzecz małoletnich powodów: M. W. i K. W. (1) alimenty w wysokości po 200 złotych miesięcznie na każde z dzieci.

Sporne pozostają natomiast kwestie dotyczące zasadności żądania podwyższenia rat alimentacyjnych należnych małoletnim powodom do kwoty po 400 złotych miesięcznie dla K. W. (1) oraz po 500 złotych miesięcznie na rzecz M. W..

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. istotne jest zatem ustalenie czy po dacie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy I Wydział Cywilny z dnia 16 grudnia 2013 roku nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Z akt sprawy wynika, iż obecne wynagrodzenie za pracę pozwanego pozostaje na poziomie zbliżonym do poprzednio otrzymywanego i wynosi aktualnie 1320,43 złotych netto miesięcznie (vide: k. 33). Powyższa okoliczność nie ma jednak decydującego wpływu na ocenę zasadności roszczeń małoletnich powodów o podwyższenie rat alimentacyjnych.

Zmian w zakresie alimentowania nie można bowiem uniknąć również w takich sytuacjach, gdy zarobki zobowiązanego utrzymują się na takim samym, bądź zbliżonym poziomie. Dzieje się to wówczas, gdy nastąpią istotne zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych. Podkreślić należy, że usprawiedliwione potrzeby dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter

konsumpcyjny, ich zaspokojenie polega m.in. na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie oraz edukacji.

Chociaż od daty poprzedniej sprawy alimentacyjnej upłynął stosunkowo niedługi czas, to – w ocenie Sądu – w niniejszej sprawie istnieją podstawy uzasadniające częściowe uwzględnienie powództwa.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż po dacie wyroku Sądu Okręgowego I Wydział Cywilny w Ś. orzekającego rozwód między A. L. (1) i J. W. (1) oraz o wysokości alimentów należnych małoletnim powodom, tj. we wrześniu 2014 roku, matka małoletnich powodów wyprowadziła się razem z dziećmi z dotychczasowego miejsca zamieszkania i wprowadziła się wraz z M. i K. do wynajmowanego mieszkania w K. przy ul. (...). Fakt ten wpłynął na zwiększenie wydatków A. L. (1) związanych z zapewnieniem dzieciom potrzeb mieszkaniowych. Do końca sierpnia 2014 roku A. L. (1) mieszkała wspólnie z dziećmi w dotychczasowym lokalu przy ul. (...) w K.. Słuchana na rozprawie w dniu 13 lutego 2015 roku A. L. (1) zeznała, iż w tym czasie nie żądała od pozwanego alimentów na dzieci w łącznej kwocie 400 złotych, a ponadto dokładała się do rachunków kwotą 200 złotych. Koszty mieszkania i mediów, które obciążały wówczas matkę małoletnich powodów zamykały się zatem kwotą 600 złotych miesięcznie. Po wyprowadzce, tj. od 1 września 2014 roku, za wynajem lokalu A. L. (1) zobowiązana była płacić 650 złotych miesięcznie oraz uiszczać opłaty wynikające ze zużycia energii elektrycznej, gazu, wody w powyższym lokalu. Zwiększone opłaty stanowiły istotną część budżetu domowego matki małoletnich powodów. We wrześniu 2014 roku opłata uiszczona przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów za zużytą w mieszkaniu wodę wyniosła 64 złotych. W październiku 2014 roku A. L. (1) poniosła opłatę za gaz w wysokości 121,86 złotych, a w listopadzie 2014 roku w kwocie 153 złotych. W grudniu 2014 roku matka małoletnich powodów zapłaciła za gaz, energię elektryczną oraz wodę zużytą w wynajmowanym przez nią mieszkaniu kwotą 473 złotych. Opłaty za media zwiększone o czynsz za najem lokalu w kwocie po 650 złotych miesięcznie, przy miesięcznej płacy matki małoletnich powodów w wysokości średnio 1712,77 złotych netto (vide: k. 67), to niewątpliwie duże obciążenie finansowe dla przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje również, iż matka małoletnich powodów wynajęła nowe, większe mieszkanie, w którym małoletni powodowie mają lepsze od poprzednich warunki i od lutego 2015 roku przeprowadziła się razem z dziećmi do nowego trzypokojowego mieszkania. Z zeznań przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów złożonych na rozprawie w dniu 13 lutego 2015 roku wynika, że opłata za najem tego lokalu wynosi 700 złotych miesięcznie, a czynsz zamyka się kwotą 360 złotych miesięcznie. Matka małoletnich powodów ponosi również odrębnie opłaty za wodę, gaz oraz energię elektryczną zużywane w powyższym lokalu.

Zwiększone wydatki za najem lokalu zajmowanego przez A. L. (1) razem z małoletnimi dziećmi oraz za media stanowią istotną zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

W ocenie Sądu decyzja A. L. (1) o zmianie wynajmowanego przez nią lokalu na większy została podjęta w interesie małoletnich M. i K.. W większym, trzypokojowym mieszkaniu powodowie będą mieli niewątpliwie lepsze warunki do pracy i wypoczynku. Nadto Sąd wziął pod uwagę zasadę, iż dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej. Pozwany J. W. (1) mieszka nadal sam w lokalu o powierzchni 70 m² przy ul. (...) w K.. Dążenie matki małoletnich M. i K. do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb mieszkaniowych dzieci jest więc działaniem uzasadnionym.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje także, iż od daty poprzedniej sprawy alimentacyjnej zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego.

Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentów określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby on przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Treść zaświadczenia o zarobkach J. W. (1) wskazuje, iż pozwany – jako kierownik sklepu - zarabia średnio 1800 złotych brutto miesięcznie, tj. 1320,43 złotych netto miesięcznie. Zarobki w powyższej wysokości niewiele przekraczają kwotę minimalnego miesięcznego wynagrodzenia (od 1 stycznia 2015 roku ustalonego na kwotę 1750 złotych brutto).

Podkreślenia wymaga okoliczność, że mimo trudnej sytuacji na lokalnym rynku pracy Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponował, po dacie ostatniej sprawy alimentacyjnej, propozycjami pracy odpowiednimi dla J. W. (1).

Z ofert pracy załączonych do pisma PUP w K. z dnia 19 marca 2015 roku wynika bowiem, że w dniu 20 lutego 2015 roku do PUP w K. wpłynęła oferta pracy z PHU (...) s.c. D. F. i P. F. w K. na stanowisku sprzedawcy w branży przemysłowej, za wynagrodzeniem od 2000 – 6000 złotych brutto (vide: k. 112 akt sprawy). Tak więc przy dołożeniu należytej staranności powód mógłby podjąć lepiej płatną pracę, aby uzyskiwać wyższe dochody z tytułu zatrudnienia, a w konsekwencji w większym stopniu współuczestniczyć w pokrywaniu zwiększonych usprawiedliwionych potrzeb swoich dzieci.

Z ofert pracy w zawodzie fizjoterapeuty przedstawionych w toku procesu przez PUP w K. wynika natomiast, że powyższa praca proponowana była bezrobotnym na terenie: K., D. i N.. Trudno zatem wymagać od A. L. (1), by w sytuacji kiedy samodzielnie wychowuje ona dwoje dzieci i dojeżdża do pracy do L., podejmowała dodatkowe zatrudnienie w miejscowościach poza jej miejscem zamieszkania i miejscem pracy.

W tej sytuacji uznać należy, że matka małoletnich powodów właściwie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, rozważając przepisy art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. nie można abstrahować od obowiązków wynikających z innych przepisów. Art. 96 k.r.o. nakłada na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowy rozwój dziecka, zaś wedle art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. Wobec treści tych przepisów uznać trzeba, że rodzic powinien dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem (vide: wyrok SN z dnia 6 stycznia 2000r, I CKN 1077/99, LEX nr 51637).

W konkretnych okolicznościach rozpatrywanej sprawy Sąd uznał więc, iż pozwany jest w stanie ponieść koszty zwiększonych o 150 złotych miesięcznie alimentów na syna M. W. (z 200 złotych miesięcznie do wysokości 350 złotych miesięcznie) i podwyższonych o 100 złotych miesięcznie alimentów na córkę K. W. (1) (z 200 zł miesięcznie do wysokości 300 zł miesięcznie). Tak podwyższone alimenty odpowiadają postulatowi równej stopy życiowej rodziców i dzieci, a także odpowiadają usprawiedliwionym zwiększonym potrzebom małoletnich: M. W. i K. W. (1) oraz nie wykraczają poza możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Dalej idące powództwo podlegało oddaleniu jako wygórowane. Małoletni powodowie są bowiem obecnie w zbliżonym wieku i podobnym stadium rozwojowym, co uprzednio. Małoletni M. W. nadal leczy się endokrynologicznie, a rodzice dziecka wspólnie kontrolują stan zdrowia małoletniego powoda. Wydatki zaś ponoszone przez A. L. (1) na odzież, obuwie dzieci, opłaty za przedszkole dla córki oraz koszty edukacji syna nie zwiększyły się istotnie w porównaniu do stanu poprzedniego. Nie można również pominąć okoliczności, iż rodzice A. I. oraz J. L. (2) – pomagają swojej córce w codziennych obowiązkach związanych z zaprowadzaniem K. do przedszkola i wożeniem M. do szkoły (vide: k. 77 – 78 i k. 80). Rodzice pozwanego – C. i K. W. (2) także wspierają matkę małoletnich powodów oraz pozwanego w opiece nad dziećmi.

Dalsze koszty utrzymania małoletnich powodów winna zatem ponosić ich matka - A. L. (1).

Z zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności z zeznań R. M., A. B., C. W., K. W. (2) wynika, iż pozwany oprócz spełniania swojego obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich powodów współuczestniczy też w kosztach utrzymania i wychowania dzieci, spędza z nimi wolny czas, kupuje synowi książki do szkoły oraz przybory szkolne, finansuje odzież sportową i obuwie sportowe dla syna. Matka małoletnich powodów nie może zatem przenosić na pozwanego wszystkich usprawiedliwionych kosztów utrzymania dzieci.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w treści art. 100 k.p.c., w zw. z § 6a ust. 4 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. 2013, poz. 490).

Sąd – na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. 2014, poz. 1025 ze zm.) – nakazał również pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa do kasy Sądu Rejonowego w Kłodzku opłatę w wysokości 150 złotych oraz kwotę 6 złotych tytułem opłaty kancelaryjnej.

Nadanie wyrokowi z urzędu rygoru natychmiastowej wykonalności nastąpiło w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze całokształt przytoczonych wyżej okoliczności orzeczono jak w sentencji.